

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

I. Konferencens Forhistorie og Forløb.

Den X internationale Røde Kors Konference, som afholdtes i Aaret 1921, var som Følge af de under Verdenskrigen indvundne Erfaringer kommet til den Overbevisning, at det vilde være anbefalelsesværdigt at foretage en Revision af Genfer-Røde Kors Konventionen af 1906 og skride til en snarlig Afsluttelse af en international Konvention vedrørende Krigsfanger til Supplering af Bestemmelserne om dette Emne i Haager-Landkrigsordningen af 1907. Konferencen angav tillige nogle Retningslinier for en Krigsfangekonvention og anmodede den internationale Røde Kors Komité om at ville forberede et Udkast til en saadan Konvention. Den XI internationale Røde Kors Konference i 1923 tog det i Mellemtiden af den internationale Røde Kors Komite udarbejdede Udkast til en Krigsfangekonvention til Efterretning og besluttede at oversende dette Udkast tillige med et Udkast til en ny Affattelse af Genfer-Røde Kors Konventionen til det schweiziske Forbundsraad med Anmodning til dette om at ville sammenkalde en international Conference til Drøftelse af disse Udkast.

Foranlediget heraf udsendte den schweiziske Regering i Aaret 1928 Indbydelse til en Conference i Genf, hvilken Indbydelse akcepteredes af 47 Stater. Som Danmarks Delegerede udnævntes ved Kgl. Resolution af 26. Juni 1929 Gesandt i Bern og Haag, Kammerherre Harald Scavenius, og Chargé d'Affaires a. i. i Bern, Legationssekretær Gustav Rasmussen.

Konferencen aabnedes den 1. Juli 1929 af Præsidenten for det schweiziske Edsforbund, Forbundsraad Haab, der gjorde Rede for Forhandlingernes Maal og henviste til Staternes Pligt til, trods den herskende Fredsvilje, at drage Omsorg for, at der i Tilfælde af Krig blev truffet Foranstaltninger til, at de med Krigen forbundne Lidelser blev lindret mest muligt.

Konferencen holdt to indledende og tre afsluttende Plenarmøder under Ledelse af

Chefen for det schweiziske politiske Departements Udenrigsafdeling, Hr. Paul Dinichert, men var iøvrigt delt i to indbyrdes selvstændige Afdelinger, den ene til Revision af Genferkonventionen, den anden til Udarbejdelse af en Krigsfangekonvention. Medens den førstnævnte Afdeling lededes af nævnte Hr. Dinichert, blev Kammerherre Harald Scavenius valgt til Præsident for den anden Afdeling. Af Hensyn hertil anmeldtes alene Hr. Gustav Rasmussen som Danmarks Medlem af begge Afdelinger.

De to Afdelingers (Kommissioners) Opgaver var forskellige. Kommissionen til Revision af Genferkonventionen skulde alene føre den gældende Konvention af 1906 à jour, hvorimod Kommissionen til Udarbejdelse af Krigsfangekonventionen havde til Opgave at tilvejebringe en helt ny international Traktat om Behandling af Krigsfanger.

Konferencens Arbejde afsluttedes den 27. Juli 1929, og Resultatet er nedlagt i tre Aktstykker af samme Dato, nemlig:

1. Den reviderede Genferkonvention om Forbedring af saaredes og syges Vilkaar ved Hære i Krig (i det følgende kaldet den reviderede Genferkonvention),
2. Konventionen om Behandling af Krigsfanger (i det følgende kaldet Krigsfangekonventionen),
3. Slutningsakt.

Disse Aktstykker er blevet undertegnet af samtlige paa Konferencen repræsenterede Stater.

II. Den reviderede Genferkonvention.

Den reviderede Genferkonvention slutter sig saavel i Henseende til Form som til Indhold til Genferkonventionen af 1906 og holder sig temmelig nær til det af den schweiziske Regering fremsatte Revisionsforslag. Grundsætningerne i Konventionen af 1906 er i Almindelighed uændret blevet optaget i den reviderede Konvention, idet